

РЕШЕНИЕ

Номер 2246 Година 2018, 09/11. Град ПЛОВДИВ

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, VII състав

на 03.10.2018 година

в публичното заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Я К
ЧЛЕНОВЕ: Я А
В Г

при секретаря С С, и при присъствието на прокурора Т П., като разгледа докладваното от СЪДИЯ Я К адм. дело номер 2039 по описа за 2018 година и като обсъди:

Производство пред първа инстанция.

Образувано е по протест на Окръжна прокуратура гр. Пловдив против чл.4 ал.2, т.1, чл.25 ал.4 и размера на глобите по чл.11 ал.1, т.1 и т.5 и чл.12 ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община - Пловдив /Наредбата/, приета с решение по Протокол № 10/31.05.2012 г. на Общински съвет /ОБС/ – Пловдив, изменена с Наредба за изменение и допълнение на Наредба за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община - Пловдив, приета с решение по Протокол № 22/20.12.2012 г. на ОБС – Пловдив, изменена с Наредба за изменение и допълнение на Наредба за овладяване популацията на безстопанствените кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община - Пловдив, приета с решение по Протокол № 11/04.06.2015 г., изменена и допълнена с решение по Протокол № 15/01.08.2017 г. на ОБС – Пловдив.

В протеста се навеждат доводи за незаконообразност на обжалваните разпоредби на чл.4 ал.2 т.1, чл.25 ал.4 и размера на глобите по чл.11 ал.1, т.1 и т.5 и по чл.12 ал.1 т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредбата и се иска прогласяване на тяхната нищожност. Претендират се сторените в производството разноски.

Ответникът по протеста – Общински съвет - Пловдив счита жалбата за неоснователна и настоява за отхвърлянето и.

Предмет на протестиране по настоящото дело са: чл.4 ал.2, т.1, чл.25 ал.4 и размера на глобите по чл.11 ал.1, т.1 и т.5 и чл.12 ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община - Пловдив, изменена с Наредба за изменение и допълнение на Наредба за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община - Пловдив, приета с решение по Протокол № 22/20.12.2012 г. на ОБС – Пловдив, изменена с Наредба за изменение и допълнение на Наред-

ба за овладяване популацията на безстопанствените кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община Пловдив, приета с решение по Протокол № 11/04.06.2015 г., изменена и допълнена с решение по Протокол № 15/01.08.2017 г. на ОБС – Пловдив.

Разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗМСМА регламентира като правомощие на Общинския съвет да приема правилащи, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

В чл.7 ал.1 от Закона за нормативните актове е дефинирано понятието „наредба“ като нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на общ. Пловдив, е такъв нормативен акт за организацията на местния орган, resp. тъкъв вид са и актовете, с които наредбата се изменя или допълва.

Оспорването или протестирането на акта по съдебен ред, съгласно чл.187 ал.1 от АПК не е обвързано с преклuzивен срок, а предвид чл.186 ал.2 във връзка с чл.16 ал.1 т.1 от АПК, по отношение на прокурора подал протест е налице активна процесуална легитимация. Предвид това протестът е процесуално ДОПУСТИМ.

С Решение № 204, взето с Протокол № 10/31.05.2012 г., на основание чл.21 ал.1 т.12 и т.24 и ал.2 от ЗМСМА във връзка с чл.40 ал.5 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/ (действаща редакция, ДВ, бр.92 от 2011 г.), Общински съвет – Пловдив е приел Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община Пловдив. Приемането на процесната Наредба е инициирано от заместник Кмет „ОИЗЕУО“ на общината, за което последният е изготвил предложение изх. № 12 ПОБС 188/21.05.2012 г. до председателя на Общински съвет - Пловдив. Последвали са три промени на наредбата, съответно инициирани - 2 от Кмета на Община Пловдив – изх. № 12 ПОБС 486 от 12.12.2012 г., изх. № 15 ПОБС 185 от 27.05.2015 г. и една от заместник кмета „ОИЗЕУО“ изх. № 17 ПОБС 251 от 26.07.2017 г. Всички проекти за приемане на наредбата са предоставени на обществеността за обсъждане, свидетелство за което са приложените – проект на Наредба с отбелязка, че същият е качен на интернет-страницата на Община Пловдив, както и два броя разпечатки от същата страница. В резултат на последващо постъпилите три предложения, наредбата е изменена и допълвана, и крайният вариант е приет с решение по Протокол № 15 от 01.08.2017 г.

Освен решенията, протоколите, предложенията, проекта за наредба и самата Наредба, по делото са представени още: - 3 копия на регионален ежедневник – вестник „Марица“, в който са публикувани решенията на съвета за приемане на изменените и допълнени наредби; протоколи от заседанията на постоянните комисии към съвета: - на правната комисия от 22.05.2012г., от 17.12.2012г. от 29.05.2015 г.; на комисията по бюджет и финанси от 21.05.12 г., от 14.12.2012г., от 29.05.2015г.; на комисията по екология и комунални дейности от 21.05.2012г., от 17.12.2012г., от 29.05.2015г.; на комисията по здравеопазване и социални дейности от 21.05.2012 г., от 29.05.2015 г.; на комисията по общинска собственост и стопанска дейност от 22.05.2012 г., от 14.12.2012 г. и на комисията по обществен ред и транспорт от 17.12.2012 г., писмо изх. № 18 X 137/26.06.2018 г. на Председателя на ОБС – Пловдив, за възлагане функциите на Председател на ОБС – Пловдив за периода от 28.06.2018 г. до 06.07.2018 г. на А И – заместник председател на ОБС – Пловдив.

Протестиращият оспорва така приетата наредба, в следните и части:

- в частта и по чл.4 ал.2, т.1, според която, всеки собственик на куче – домашен любимец в срок от 7 работни дни след издаване на ветеринарно-медицински паспорт на кучето, подава декларация по образец за притежаване на куче в районната администрация по местоживееене. За кучета с вече издаден ветеринарномедицински паспорт, декларацията се подава в 7-дневен срок от датата на придобиване на кучето. Според протеста, визираната хипотеза е предмет на законодателна уредба в чл.37 ал.1 – ал.3 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/ и чл.174 ал.1 – ал.4 от Закона за ветеринарномедицинските дейности /ЗВМД/, съгласно която, собственикът на кучето е задължен в определен срок да представи животното на ветеринарния лекар, който носи установените административни задължения, в които се включва и регистрация на кучето в ОДБХ и съответната община. Законовата норма е повелителна, което означава, че законодателят изчертва предмета на регулиране и местният орган на власт няма право да натоварва собственици на кучета със задължение, което по-високият по степен акт, възлага другиму;

- в частта и по чл.25 ал.4, според която, въз основа на съставените актове за установени административни нарушения се издават наказателни постановления от кмета на Община Пловдив или упълномощени от него длъжностни лица. От страна на Окръжна прокуратура – Пловдив се твърди, че съгласно разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН, кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. В случая, в специалните закони (чл.70 ал.3 от ЗЗЖ и чл.472 ал.5 от ЗВД) отсъства възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания на други лица. Сред актовете, изброени в чл.47 ал.2 от ЗАНН не са включени наредбите на общинските съвети, което означава, че приемането от местния орган на власт на възможност за издаване на наказателни постановления от длъжностни лица, писмено упълномощени от кмета на общината, наруша цитираното общо правило;

- в частта и относно размера на глобите и имуществените санкции по чл.11 ал.1, т.1 и т.5 и по чл.12 ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5, по отношение предвидената административнонаказателна отговорност за неспазване на описани задължения. Състави на административни нарушения, които могат да се отнесат към посочените хипотези на наредбата се откриват в разпоредбите на чл.68 ал.1 от ЗЗЖ, чл.426 и чл.428 от ЗВМД, където е предвидена глоба в размер на 100 лв. Сочи се също така, че сред примерите не се включва чл.127 ал.1 от ЗМДТ, защото задължение, аналогично на чл.117 от с. з. на се предвижда в Наредбата. Това означава, че местната наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, поради което е в нарушение на предвидената компетентност.

Оспорването е съобщено, чрез публикуване на обявление в бр. 62/27.07.2018 г. на Държавен вестник и чрез поставяне на обявление в сградата на Административен съд - Пловдив. В хода на съдебното производство не са налице встъпили заедно с административния орган или присъединени към оспорването страни по смисъла на чл.189 ал.2 от АПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи.

Легална дефиниция на понятието нормативен административен акт е дадено в разпоредбата на чл.75 ал.1 от АПК. Правилото обявява за такъв, всеки подзаконов административен акт, който съдържа административноправни

норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има много-кратно правно действие.

Безспорно в случая е, атакуваната наредба, е нормативен административен акт, който се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Съгласно разпоредбата на чл.76 ал.3 от АПК, общинските съвети са овластени да издават подзаконови нормативни актове, поради което и следва да се приеме, че процесната наредба, чийто разпоредби се атакуват в настоящото производство, е акт на компетентен орган. Самата наредба е приета с решение, взето съобразно разпоредбите на чл.27 ал.2 и 3 от ЗМСМА по отношение на изискуемия кворум – при приемането и изменението и, на гласуването са присъствали съответно 40, 42 и 40 общински съветници, от които съответно гласували „за“ са 39, 31 и 40, въздържали се съответно – 1, 5, 1 и против, съответно 0, 10 и 1.

В конкретния случай, прокуратурата е подала протест срещу три отделни разпоредби, а не срещу целия подзаконов нормативен акт. Процесните разпоредби са приети от компетентен орган и при спазване на законовия кворум и мнозинство съгласно чл.27 ал.2 и ал.3 от ЗМСМА (в приложимата редакция, ДВ, бр.69 от 2006 г.). Или иначе казано, не е налице и порок във формата.

Съдът констатира, че не са допуснати нарушения на разпоредбата на чл.26 ал.2 от Закона за нормативните актове (ред. ДВ, бр.46 от 12.06.2007 г.), приложима в настоящото производството по препращане от чл.80 от АПК, според която преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. Каза се, по делото са приложени, както проект на Наредбата, от който се установява, че същият е бил изложен на интернет-страницата на общината за обсъждане, така и от два броя разпечатки от интернет-страницата на общината.

От приложения по делото проект за обсъждане се установява, че същият съдържа и мотиви, които налагат приемането на процесната наредба, с което е изпълнена и целта на чл.26 ал.2 от ЗНА, която е, да се осигури възможност на заинтересованите лица да упражнят своето право на участие в производството по подготовката на актовете, засягащи законните им интереси. Публикуването и разгласяването на проекта на акта представляват начинът, чрез който се проявява принципът за откритост и съгласуваност, съдържащ се в чл.26 ал.1 от ЗНА. Задължение да следи за спазване на цитирания принцип има органът, притежаващ правомощието да приеме или не, дадения проект. Дейността на органа следва да бъде съобразена също така с основните принципи на чл.4, 8 и 12 от АПК - за законност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност. В този смисъл административният орган успешно доказва, че при издаването на подзаконовия нормативен акт са спазени административнопроизводствените правила.

Отделно от това, съдът обаче констатира и противоречие на част от текстовете с нормативни актове от по-висока степен.

Каза се, предмет на настоящото съдебно производство са разпоредбите на чл.4 ал.2 т.1, чл.25 ал.4, както и размера на глобите по чл.11 ал.1 т.1 и т.5 и чл.12 ал.1 т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни

кучета и котки на територията на Община Пловдив и се иска прогласяване на тяхната нищожност.

В изпълнение на задълженията си по чл.168 ал.1 във връзка с чл.146 и чл.196 от АПК, за служебна проверка на обстоятелствата, дали административният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, съдът констатира, че оспореното решение на Общинския съвет се явява нищожно. В следващото изложение ще бъдат конкретизирани съображенията за този извод.

За да е нищожен един публичноправен акт, същият трябва да е засегнат от толкова тежък порок, който да прави невъзможно и недопустимо оставането му в правната действителност. Нищожният административен акт не поражда никакви правни последици за адресатите си и, за да не създава правна привидност, когато съдът констатира такъв акт, следва да го отстрани от правния мир. Правно средство за това е обявяване на неговата нищожност. Правомощие за това дават разпоредбите на чл.168 ал.2 и ал.3 АПК, съгласно които, съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това, като нищожността може да се обяви и след изтичане на срока по чл.149 ал.1 - 3. В същия смисъл е и посочената по-горе разпоредбата на чл.149 ал.5 АПК, според която административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Цитираните разпоредби намират приложение в производството по обжалване на подзаконови нормативни актове на основание чл.196 от АПК.

В административното право, за разлика от гражданското право липсва специален законов текст, който да регламентира в кои случаи съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаем. Основното разграничение на порочните(недействителните) актове на администрацията е разделението им на нищожни и унищожаеми в зависимост от степента на същественост на порока (дефекта), от който е засегнат акта. Общоприето е становището в теорията и съдебната практика, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно, с оглед тежестта на порока, от който е засегнат и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта.

При така изложеното, съдът намира, че първи две оспорени норми са нищожни, тъй като не намират основание в акт от по-висока степен, с който Общинският съвет да е оправомощен, като орган на местното самоуправление, да приеме подобни текстове. Съгласно чл.76 ал.3 от АПК и чл.8 от ЗНА подзаконовите нормативни актове, приемани от общинските съвети, следва да се основават на нормативните актове от по-висока степен при уреждането на обществени отношения от местно значение. Следователно, те трябва да третират същите, само и единствено в рамките на допустимите граници, определени от по-висшия нормативен акт, като детайллизират неговото приложение.

Съгласно оспорената разпоредба на чл.4 ал.2, т.1 от Наредбата, всеки собственик на куче – домашен любимец в срок от 7 работни дни след издаване на ветеринарномедицински паспорт на кучето, подава декларация по образец за притежаване на куче в районната администрация по местоживееене. За кучета с вече издаден ветеринарномедицински паспорт, декларацията се подава в 7-дневен срок от датата на придобиване на кучето.

Съдът преценява така формулираната разпоредба на чл.4 ал.1, т.2 от Наредбата за незаконосъобразна. Преди всичко, същата противоречи на чл.9 ал.1 ЗНА, която изиска разпоредбите на нормативните актове да са формулирани на общо употребимия български език, кратко, точно и ясно. В своята трайна практика ВАС приема, че нормотворчеството следва да бъде на ясен език, т.е. смисълът на неговите разпоредби не трябва да буди съмнение. В случая така формулирана разпоредбата на чл.4 ал.1, т.2 от Наредбата влиза в противоречие с нормите, регламентиращи тези обстоятелства, като се вменява и допълнително задължение на собственика. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗЗЖ регистрацията на кучетата се извършва по реда на чл.174 ЗВМД, който, от своя страна, сочи, че регистрацията се извършва от ветеринарен лекар при навършване на четиримесечна възраст на кучето или в 7-дневен срок от придобиването му над тази възраст. Т.е. касае се до т. нар. административна регистрация. Ветеринарният лекар, от своя страна, носи административното задължение да издаде паспорт по образец, да изпраща ежемесечно данни от ветеринарномедицинският паспорт на всяко регистрирано куче в ОДБХ и в съответната община, вкл. да въведе информацията в база данни. Никъде, както в ЗВМД, така и в ЗЗЖ, на Общинския съвет не са предоставени правомощия чрез закона на делегация да уреди конкретните отношения, които вече са регламентирани с нормативни актове от по-висока степен, поради което оспореният текст от наредбата се явява незаконосъобразен. Освен това оспорената разпоредба е в противоречие с нормите на чл.22 ал.1 и чл.8 ЗНА - без съответната компетентност - без овластяване с конституцията или със закон за уреждане на обществени отношения, които са вече регламентирани от нормативни актове от по-висока степен. Видно, от Наредбата, нито в уводните текстове, нито в ПЗР на същата е посочено на какво основание се приема наредбата. От представените извлечения от Протоколи, съдържащи решенията на ОБС – Пловдив за приемане на Наредбата и нейните изменения и допълнения, също не се сочат основания за тези действия. Основанията се установяват единствено от направените от кмета и заместник кмета предложения – чл.21 ал.1 т.12 и т.24 и ал.2 от ЗМСМА и чл.40 ал.5 от ЗЗЖ. По отношение на тези цитирани текстове, е необходимо да се отбележи, че и двата не предоставят на общинския съвет правомощия по приемане на подзаконов нормативен акт с такъв характер. Нормата на чл.21 ал.2 от ЗМСМА регламентира общо видовете актове, които общинският съвет е компетентен да приема.

Законово основание за приемане на наредбата в цялост не се съдържа и в чл.40 ал.5 ЗЗД (действаща редакция, ДВ, бр.92 от 2011 г. – преди изменението), е регламентиран единствено правомощия по регулиране популацията на безстопанствените кучета (така Решение № 4266/02.04.2018 г. по адм. д. № 10 563/2016 г. по описа на ВАС, V о., Решение № 4190/02.04.2018 г. по адм. д. № 13 465/2016 г. по описа на ВАС, V о., Решение № 14590/06.11.2013 г. по адм. д. № 5801/2013 г. по описа на ВАС, V о.).

Предвид изложеното съдът намира, че на ОБС – Пловдив липсва компетентност да регламентира отношения във връзка с придобиването, регистрацията, отглеждането, размножаването, намирането на нови стопани. Очевидно е, че оспорената разпоредба е приета в противоречие с нормите на чл.2 ал.1 и чл.8 от ЗНА без съответна компетентност, поради което този текст следва да бъде обявен за нишожен.

На следващо място, съдът намира, че протестът на Окръжната прокуратура - Пловдив е основателен и по отношение разпоредбата на чл.25 ал.4 от Наредбата.

Съгласно разпоредбата на чл.47 ал.1 от ЗАНН административни наказания могат да налагат: а/ ръководителите на ведомствата и организациите и областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; б/ дължностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; в/ съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи. Разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН допуска възможността ръководителите по буква "а" да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях дължностни лица, но, само когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет.

В случая, специалният закон по отношение на ЗАНН е ЗМСМА. В разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗМСМА е предвидено, че в изпълнение на правомощията си общинският съвет издава правила, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, а съгласно разпоредбата на чл.22 ал.5 от същия закон, при констатирани нарушения на тези наредби кметът на общината или негов заместник да издава наказателни постановления.

При анализа на разпоредбите на чл.25 ал.4 от Наредбата и чл.22 ал.5 от ЗМСМА настоящият съдебен състав констатира, че не е налице съответствие между двата текста - разпоредбата на подзаконовия нормативен акт недопустимо разширява кръга на лицата, които законовата норма определя като административнонаказващи органи. Законът предоставя такова правомощие само на кмета или негов заместник, а чрез израза "или упълномощено от него /кмета/ дължностно лице" Наредбата допълва законодателното решение, като предвижда наказателни постановления да могат да се издават и от лица, извън лосочените в закона. С протестирания текст от наредбата е преурядено по различен начин обществено отношение, за което има ясна и точна регламентация в нормативен акт от по-висока степен.

В случая специалният закон ЗМСМА, към който препраща разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН, не предвижда никаква възможност за делегиране на правомощието на кмета на общината по налагане на административни наказания. Императивно, в разпоредбата на чл.22 ал.5 от ЗМСМА са посочени лицата - административнонаказващи органи, които могат да налагат наказания за нарушения на наредбите - "наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник". Следователно, разпоредбата на чл.25 ал.4 от наредбата, в частта "или упълномощени от него дължностни лица" противоречи на приложимите материалноправни норми - чл.47 ал.2 ЗАНН и чл.22 ал.5 от ЗМСМА. Обсъжданата разпоредба е приета в нарушение на чл.8 от ЗНА и чл.76 ал.3 от АПК, поради което следва също да бъде обявена за нищожна.

Между впрочем, само за яснота следва да се посочи, че последно цитираната разпоредба – чл.25 ал.4 от Наредбата, следва да бъде преценена за съответствието и с норми от по-висок. По силата на чл.178 от ЗВМД, кметовете на общини, райони и кметства организират контрола за спазване изискванията по чл.172 т.1 и 2, чл.173 т.1 и чл.177 ал.1 т.3 и 4 от с. з. След като законът определя кметовете да организират контрола по спазване на изискванията на сочените текстове и е определил размерите на административните наказания в глава тринаесета – административнонаказателни разпоредби от ЗВМД, то регламентацията им следва да се прилага такава, каквато е, по аргумент на чл.472 ал.4 от с. з., тъй като същата определя, че нарушенията по чл. 426, 426а, 426б, 428 и 429, се установяват с актове, съставени от инспекторите от общините и районите, а ал.5 на нормата гласи, че наказателните постановления по ал.4 се издават от кметовете на общини и райони. Ето защо, в случая не е налице

предвидената възможността по чл.2 ал.3 от ЗАНН, общинските съвети да определят съставите на нарушенията и наказанията за тях. Обществените отношения, свързани с противоправните деяния относно притежаването и отглеждането на кучета и тяхното санкциониране са уредени от ЗВМД, който е регулирал деянията, които представляват административни нарушения и е определил вида и размера на наказанията.

На следващо място, според Таблица за размера на глобите и имуществените санкции, налагани за определени нарушения от Наредбата, глобите за нарушения по чл.11 ал.1 т.1 и т.5 са в размер на 100 лв., а тези по чл.12 ал.1 т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 също са в размер на 100 лв.

В протеста се оспорва единствено определения размер на глобите и имуществените санкции. В чл.172 т.1 и т.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност са регламентирани идентични състав на нарушение, като тези в разпоредбата на чл.11 ал.1, т.1 и т.5 от Наредбата, като в разпоредбата на чл.426 от закона, наказанието в глоба в размер на 100 лева. Това означава, че законосъобразно в наредбата е предвидено наказание глоба в размер от 100 лв., което напълно отговаря на установеното с правна норма от по-висок ранг. Разпоредбите на чл.12 ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредбата пък отговарят на изискванията на чл.133 ал.2, т.7 и чл.172 т.2, т.е. с оглед предотвратяването на свободно движение на животните и запазване здравето на хората, преди всичко на децата. В този случай, отново е приложима разпоредбата на чл.426, според която, каза се, глобата е 100 лв. В оспорената наредба, видно от таблицата, размерите на глобите за посочените текстове е също 100 лв., поради което съдът намира, че и в този случай заложеното в наредбата отговаря изцяло на изискванията на закона.

Предвид изложеното, съдът намира, че протестът в тази част следва да бъде отхвърлен.

При посочения изход на спора, на основание чл.143 ал.1 от АПК, на протестирация се дължат сторените разноски по производството, които се консттираха в размер на 20 лева за обявление в ДВ.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение следва да се обнародва от ответния орган, за негова сметка по начина, по който е бил обнародван и оспорения му акт.

Ето защо и поради мотивите, изложени по – горе ПЛОВДИВСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – VII състав :

Р Е Ш И

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на чл.4 ал.2, т.1 и чл.25 ал.4 от Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община - Пловдив/Наредбата/, приета с решение по Протокол №10/31.05.2012г. на Общински съвет/ОБС/ – Пловдив, изм. и доп. с решение по Протокол № 22/20.12.2012г. на ОБС – Пловдив, изм. и доп. с решение по Протокол № 11/04.06.2015г., изм. и доп. с решение по Протокол № 15/01.08.2017 г. на ОБС – Пловдив, като **ОТХВЪРЛЯ** протеста в ЧАСТТА, с която се иска обявяване на нищожност на размера на глобите и имуществените санкции по чл.11 ал.1, т.1 и т.5 и чл.12 ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредба за овладяване на популацията на безстопанствени кучета и котки и регламентиране отглеждането на домашни кучета и котки на територията на Община - Пловдив /Наредбата/, приета с решение по Протокол № 10/31.05.2012 г. на Общински съвет /ОБС/ – Пловдив, изм. и

доп. с решение по Протокол № 22/20.12.2012 г. на ОБС – Пловдив, изм. и доп. с решение по Протокол № 11/04.06.2015 г., изм. и доп. с решение по Протокол № 15/01.08.2017 г. на ОБС – Пловдив, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Общински съвет - Пловдив заплати на Окръжна прокуратура - Пловдив сумата в размер на 20/двадесет/ лева разноски по делото.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение, след изтичане сроковете за оспорването му, следва да се обнародва от Общински съвет – Пловдив, за негова сметка по начина, по който е бил обнародован и оспорения му акт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

2.

